

## Iau timpul în mână...

Rolea Nicolae

---

dedic această poezie Distinsei mele prietene, Adinuța.

Iau timpul în mână...

Iau timpul în mâna cu degete groase,  
Îl scutur în joacă, îl dau de pereți,  
Amarnic tresare și plânge prin oase  
Și-n lacrimi întreabă: " n-ai să regreti ?"

Iau timpul de barbă, îl scutur de floare  
Și-l bat cu prăjina ca toamna pe nuc  
Și-mi zice din floare, din apă, din fiare:  
„Ești tânăr, băiete, zburdalnic, năuc.”

Iau timpul de frunze, de raze, de coarne  
Și-l pun să brăzdeze ogorul de dor,  
“Ești tânăr, băiete” îmi zice din carne,  
Cu glasul de piatră suav, muritor.

Iau timpul de fustă, de sârmă, de tindă,  
Îl trag șmecherește spre șura de fân,  
Ard clipele duse, se-mping în oglindă,  
Și timpul se-ntoarce spre mine hapsân.

Mă prinde de mână, mă strânge cu ură,  
Și-n dans reumatic mă cheamă la mal.  
Pe frunte-mi răsare, la ochi și la gură,  
O talpă de gască, în mers triumfal.

Mă prinde de farmec și râde sălbatec  
În plete mi-aruncă lopata cu nea,  
Și-o cârjă-nverzește și latră tomnatec  
Privind către mine, lemnoasă cățea.

Mă toacă zănatec și-n mici bucățele  
Mă face sarmale în foi de regret,  
Azvârle spre stele creioanele mele  
Și nu se gândește la bietul poet!

De carne mă prinde, o rupe de oase,  
Cum ruptă-i de grindini livada de nuci.  
Și clopotul zbiară, a smirnă miroase  
Și timpul mi-arată pădurea de cruci.

30.11.2015